

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 89.635 van 18 september 2000
in de zaak A. 91.609/IX-2363.**

In zake : 1. Jurgen CEDER,
2. Gerolf ANNEMANS,
die woonplaats kiezen bij
advocaat R. VERREYCKEN,
kantoor houdende te VILVOORDE,
Gulden Schaapstraat 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Werkgelegenheid,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Jurgen CEDER en Gerolf ANNEMANS op 8 mei 2000 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de omzendbrief van 6 april 2000 van de minister van Werkgelegenheid, betreffende de voorlopige arbeidsvergunningen voor de buitenlandse onderdanen die een aanvraag tot regularisatie van het verblijf hebben ingediend, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 15 april 2000;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekers de vernietiging vorderen van dezelfde omzendbrief;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 juli 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VERREYCKEN, die verschijnt voor verzoekers, en van advocaat F. JUDO, die loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat verzoekers zich beroepen op hun functioneel belang als leden van een wetgevende kamer, te weten respectievelijk de Kamer van volksvertegenwoordigers en de Senaat, om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van een handeling die, naar zij betogen, de vergaderingen waartoe zij behoren volledig buiten spel zet, de wettelijke bepalingen negeert, er bepalingen aan toevoegt en dat alles zonder enig democratisch debat in de betrokken wetgevende vergaderingen;

Overwegende dat een lid van een beraadslagende vergadering er uit hoofde van zijn lidmaatschap belang bij heeft dat de bevoegdheden van het orgaan waarvan hij deel uitmaakt niet miskend worden; dat hij er aldus een persoonlijk belang bij heeft vastgesteld te zien dat een beslissing genomen is met miskenning van de bevoegdheid van het orgaan waarin hij zetelt, dat wil zeggen dat een ander orgaan van dezelfde rechtspersoon of een orgaan van een andere rechtspersoon bevoegdheden heeft uitgeoefend die rechtens voorbehouden zijn aan het orgaan waar hij deel van uitmaakt; dat dit belang echter beperkt is tot het vrijwaren van de bevoegdheden van het orgaan waar de betrokkene deel van uitmaakt; dat met andere woorden de beroepsmogelijkheid altijd beperkt is tot beslissingen waarbij een andere overheid gedaan heeft wat naar recht alleen het orgaan waar de verzoeker deel van uitmaakt had kunnen doen en dan nog voor zover middelen worden aangevoerd die er precies op gericht zijn de bevoegdheidsoverschrijding ten nadele van het eigen orgaan vastgesteld te zien;

Overwegende dat in deze zaak de verzoekers als eerste middel aanvoeren dat de bestreden omzendbrief artikel 4, § 2, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers beoogt te schrappen, op zijn minst buiten toepassing verklaart en als tweede middel dat hij een wijziging aanbrengt in de wetgeving, door de bepaling van artikel 4, § 4, van de voornoemde wet, waarin staat dat de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit kan bepalen op welke voorwaarden een voorlopige arbeidsvergunning kan worden toegekend aan een werkgever, te vervangen door een bepaling waardoor de minister van Tewerkstelling die modaliteiten kan bepalen bij omzendbrief;

Overwegende dat de betrokken bepalingen van de voornoemde wet van 30 april 1999 als volgt luiden :

"§ 2. De arbeidsvergunning wordt niet toegekend wanneer de buitenlandse onderdaan België is binnengekomen om er te worden tewerkgesteld vooraleer de werkgever de arbeidsvergunning heeft bekomen.

De Koning kan, in de gevallen door Hem bepaald, afwijken van het voorgaande lid.

§ 4. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepalen op welke voorwaarden een voorlopige arbeidsvergunning kan worden toegekend aan een werkgever.";

Overwegende dat de bestreden omzendbrief luidens zijn punt 1 tot doel heeft, voor bepaalde categorieën van buitenlandse werknemers, de modaliteiten vast te leggen waaronder een voorlopige arbeidsvergunning, zoals bepaald in artikel 4, § 4, van de wet van 30 april 1999, kan worden afgegeven; dat in zoverre, zoals verzoekers betogen, zulks neerkomt op het "bepalen op welke voorwaarden een voorlopige arbeidsvergunning kan worden toegekend", de minister zich hier een bevoegdheid lijkt toe te eigenen welke enkel door de Koning kan worden uitgeoefend bij een in Ministerraad overlegd besluit;

Overwegende voorts dat de bestreden omzendbrief die modaliteiten vaststelt ten behoeve van buitenlandse werknemers die België zijn binnengekomen vooraleer de werkgever de arbeidsvergunning heeft verkregen en dan ook in strijd lijkt te zijn met artikel 4, § 2, eerste lid, van de voornoemde wet, te meer daar hij uitdrukkelijk vermeldt dat die bepaling niet van toepassing is; dat evenwel moet worden vastgesteld dat luidens artikel 4, § 2, tweede lid, de Koning van artikel 4, § 2, eerste lid, kan afwijken, wat inhoudt dat Hij in door Hem bepaalde gevallen kan toelaten dat een -al dan niet voorlopige- arbeidsvergunning wordt afgegeven nadat de buitenlandse werknemer het land is binnengekomen om er te worden tewerkgesteld; dat met andere woorden weliswaar bepalingen aan de wet worden

toegevoegd doch voor die toevoeging niet noodzakelijk een optreden van de wetgever zelf vereist is;

Overwegende derhalve dat in zoverre het juist zou zijn dat, zoals verzoekers in hun middelen aanvoeren, de minister zich een bevoegdheid heeft aangematigd die hem niet toebehoort, het niet die is van de wetgevende macht maar die van de Koning; dat indien daardoor iemands prerogatieven geschonden werden, het die van de Koning zijn en niet die van de beraadslagende organen van de wetgevende macht; dat men niet inziet hoe, ingeval die bevoegdheid wel door de Koning zou zijn uitgeoefend, de wetgevende kamers waartoe verzoekers behoren daarover, zoals zij beweren, een debat hadden kunnen voeren;

Overwegende dat in de huidige stand van de rechtspleging moet worden besloten dat de vordering wegens gebrek aan het vereiste functioneel belang niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achttien september 2000, door de
IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.